

Чатир-Даг

Зеров Микола Костянтинович

I

Біжить шоссе. Прозорим фіолетом
Закам'янілі хвилі дальніх гір
Укрили паділ, де шумить Салгір
І спить село з похилим мінаретом.

Черешні над камінним парапетом,
У білій куряві заїжджий двір
А в небі, переймаючи простір,
Піднісся Чатир-Даг двійним наметом.

Безсилі перед ним падають горби
На ржаві буки, на густі граби
Наліг він полониною німою,

І тільки вітер та ставний вівчар
Обходять там побожною ходою
Богам висот поставлений вівтар.

5.09.1926

II

Богам висот — перелетам-громам,
Землі родючої живуцим сокам,
Безмовним хмарам, гомінким потокам
І легкокрилим в небі шулякам —

Ти, Еклезі, наш найсвятіший храм!
Під сонцем Криму, під сліпучим оком
П'янке вино біжить жертовним током
І від багать синіє фіміам.

Тут на тобі степів холодний подих,
Побившись, лягає в синіх водах,
Щоб голий камінь запліднитись міг.

І перекатів велетенські брами
Здіймаються, немов щедроти ріг,
І в діл рясними сиплються дарами.

5-6.09.1926

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/chatyr_dah